

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1901**z dnia 18 października 2017 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Danbo (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 3 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 weszło w życie z dniem 3 stycznia 2013 r. Rozporządzeniem tym uchylono i zastąpiono rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych wnioszek Danii o rejestrację nazwy „Danbo” jako chronionego oznaczenia geograficznego (ChOG) został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽³⁾.
- (3) Austria, Argentyna wraz z argentyńską federacją sektora mleczarskiego Centro de la Industria Lechera, Australia wraz ze stowarzyszeniem Dairy Australia, Nowa Zelandia wraz ze stowarzyszeniem Dairy Companies Association of New Zealand, Urugwaj, Biuro Przedstawiciela Handlowego Stanów Zjednoczonych i konsorcjum Consortium for Common Food Names of the United States zgłosiły sprzeciw wobec tej rejestracji zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Sprzeciwy te zostały uznane za dopuszczalne zgodnie z art. 7 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia, z wyjątkiem sprzeciwu Austrii, który nie został dostarczony w wyznaczonym terminie.
- (4) Sprzeciwy dotyczyły braku zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zastąpionym przez art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w szczególności przytaczano argument, że „Danbo” nie posiada określonej jakości, reputacji ani innych cech charakterystycznych, które wynikają z pochodzenia geograficznego. Ponadto w sprzeciwach stwierdzono, że nazwy „Danbo” nie można zakwalifikować jako tradycyjnej nazwy niegeograficznej oraz że nie istnieją wyjątkowe okoliczności, które uzasadniałyby uznanie obszaru całej Danii za wyznaczony obszar geograficzny. W sprzeciwach twierdzono ponadto, że nazwa „Danbo” stała się nazwą rodzajową zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zastąpionym art. 6 ust. 1 i art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. W odniesieniu do tej kwestii zaznaczono, że ser „Danbo” został objęty normą Kodeksu Żywnościowego (Codex Alimentarius) od 1966 r., a także że został uwzględniony w załączniku B do konwencji ze Stresa z 1951 r. Na rodzajowy charakter nazwy miały wskazywać fakt, że dla „Danbo” stworzono oddzielną pozycję taryfową. W sprzeciwach wskazano ponadto znaczenie produkcji i konsumpcji „Danbo” w kilku państwach UE i państwach spoza UE, z których niektóre mają szczególne normy w tym zakresie.
- (5) Pismami z dnia 18 września 2012 r., zgodnie z art. 7 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja wezwała zainteresowane strony do rozpoczęcia odpowiednich konsultacji.
- (6) Biorąc pod uwagę, że w przewidzianym terminie nie osiągnięto porozumienia, Komisja musi przyjąć decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 52 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (7) Jeżeli chodzi o domniemaną niezgodność nazwy „Danbo” z wymogami art. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, zastąpionego przez art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zauważyć, że zgodnie z odnośnymi obowiązującymi przepisami nie uznaje się kraju za przypadek wyjątkowy w przypadku oznaczenia geograficznego. Podobnie, nie jest już konieczne rozstrzygnięcie, czy „Danbo” jest „tradycyjną niegeograficzną nazwą”. O rejestrację „Danbo” jako ChOG wnioskowano w istocie na podstawie jego renomy, którą przypisuje się jego pochodzeniu geograficznemu w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 i które jest szczegółowo opisane w opublikowanym jednolitym dokumencie oraz w specyfikacji produktu. Sprzeciwiające się strony nie przedstawiły odpowiedniego uzasadnienia podważającego ten opis.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 29 z 2.2.2012, s. 14.

- (8) Sprzeciwiające się strony przedstawiły kilka dowodów, z których rzekomo wynika, że przedmiotowa nazwa ma charakter rodzajowy. Jednak fakt, że istnieje szczególna norma w Kodeksie Żywnościowym a także włączenie „Danbo” do załącznika B do konwencji ze Stresa nie oznacza, że nazwa stała się tym samym nazwą rodzajową. Jak wskazał Trybunał Sprawiedliwości w obowiązującym orzecznictwie, kody taryfowe odnoszą się do kwestii celnych, nie są zatem istotne dla praw własności intelektualnej. Ponadto przekazane ograniczone dane dotyczące w szczególności produkcji „Danbo” poza Unią Europejską nie są istotne z uwagi na nierozzerwalnie związaną z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 zasadę terytorialności, zgodnie z którą oceny, czy chodzi o nazwę rodzajową, należy dokonywać w odniesieniu do terytorium UE. Nie uznaje się za istotny dla niniejszej decyzji sposobu postrzegania tego pojęcia poza Unią Europejską i ewentualnego istnienia standardów regulacyjnych dotyczących produkcji w państwach trzecich.
- (9) Nie przedstawiono żadnych dowodów w postępowaniu sprzeciwowym w odniesieniu do przywozu tego rodzaju sera z państw trzecich do Unii Europejskiej. W związku z tym nie ma powodów, aby przyznać okres przejściowy na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 na rzecz konkretnych producentów w państwach trzecich.
- (10) Związek między Danią a „Danbo” opiera się na renomie. Dania przedłożyła liczne specjalistyczne publikacje i dowody, które wykazują, że istnieje związek między Danią a „Danbo”. Renomę tego sera potwierdza jego udział w konkursach i wystawach, zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym oraz duża liczba przyznanych nagród.
- (11) W odniesieniu do terytorium UE „Danbo” produkuje się głównie w Danii i jest on również zasadniczo wprowadzany do obrotu w Danii.
- (12) Dania przedstawiła niepodważalne dowody na to, że konsumpcja i znajomość sera „Danbo” jest w dużej części skoncentrowana w Danii oraz, że przeważająca część duńskich konsumentów uznaje jego trwałe więzi z Danią. Poza Danią znajomość tego sera jest niezwykle ograniczona. Ów brak znajomości nie może prowadzić do uznania „Danbo” za nazwę rodzajową.
- (13) W świetle powyższego należy wpisać nazwę „Danbo” do rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Danbo” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa podana w akapicie pierwszym określa produkt należący do klasy 1.3. Sery, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
